

SERAMA

EXTRA3

9 mei 2007

**Hoezo
poseren?**

Geposeerd of niet? dat is de vraag...

Wat is aangeleerd en wat zit 'erin' en waar gaat het om?

*Autogaya oftewel zelfhouding of 'in stand' gezet?
Superlijm, vloeibare stikstof, training?*

*Hoe zit het eigenlijk met dat 'poseren' van Serama's.
Om u eerlijk te zeggen... het is me niet duidelijk. Of
eigenlijk juist wèl want het hele poseerverhaal daar
klopt helemaal niks van (vind ik).*

*Foto's op forums en websites vermelden soms: 'niet
geposeerd'. Is dat een excuus voor een Serama die niet
in de Standaard tekening en beschrijving past?*

Nou, ik denk het wel, maar het lijkt me knap onnatuurlijk als een Serama de hele dag beantwoordt aan de Standaard. Neem een willekeurige kip en die staat in een andere houding dan dat ie afgebeeld is in zijn Standaard. Dan kun je gelijk roepen dat de staart te hoog of te laag zit, de beenstand niet goed en bij de bejaardere exemplaren dat de kopversierselen 'wat grof' zijn.

Want hoe je het wendt of keert, er bestaat van het ras een 'ideaalbeeld', en dat ideaalbeeld schets je niet uit van een kip die net op dat moment door de benen gaat om een poepje te doen (andere uiterste).

Geen levende plaatjes

Een ieder moet het met me eens zijn dat het om levende dieren gaat en niet om 'plaatjes'. Waarom dan het excuus van 'niet geposeerd'? Zelf in Amerika heb ik geen 'poserende' dieren gezien in de betekenis van getraind om een speciale houding aan te nemen. Het enige waar je een Serama op kunt trainen is dat hij/zij vertrouwd raakt met allerlei omstandigheden zodat het diertje zich overal op z'n gemak voelt, niet afgeleid wordt en zich gewoon gedraagt zoals het is. Niks poseren! Dus zelfhouding? JA!

Trots, zelfverzekerd, ijdel...

Wie op een Serama show is geweest snapt, en dat is thuis ook zo na te spelen, dat een Serama of neem maar gewoon een willekeurige kip, zich gedraagt zoals hij/zij is. Het ene ras toont zich, zoals wij dat noemen vertaald naar het gedrag van mensen, het andere ras niet. Dat vliegt weg of 'drukt zich' omdat het zich bedreigd voelt. Een kip is een prooidier, en hoe!

De rassen die zich tonen zijn doorgaans 'zelfverzekerd' (is wat anders dan agressief), ze maken zich niet plat of laten anderszins zien dat ze bang zijn. Rassen die zich tonen hebben doorgaans ook een 'trotse houding' zoals wij dat vertalen als mensen. Borst vooruit, kin naar achteren en vleugels 'in de houding' en het liefst een gespreide staart. Dàt ziet er heftig of cool uit. Het is maar wat wij als mensen, in de houding van een kip herkennen. Het is eigenlijk gewoon het toedichten van menseneigenschappen aan een kip. Want de kip is gewoon zichzelf en gaat niet 'doen alsof' het een trots of zelfverzekerd mens is.

Wat laat een Serama dan zien op een show? Niet poseren, ook niet het naspelen van mensen. Het laat zien hoe hij of zij zich voelt op dat moment. Hij of zij laat zien hoe de bouw is en hoe de bewegingen in combinatie met de bouw zijn. Een Serama met lange vleugels kan die niet verticaal dragen, dus geen trotse houding? Nee, de vleugels zijn te lang, de rest kan gelijk het ideaalbeeld zijn maar de vleugels verpesten het. Dito voor de staart. Bij de Serama's zien we de zgn. eekhoornstaart het liefste. Een stijle staart recht omhoog zoals bij de Chabo's en de minder bekeken Fayoumi's. Als de Serama de bouw er niet voor heeft om de staart stijl omhoog te dragen dan mankeert er niks aan z'n houding. Hij/zij kan gewoon niet aan het ideaalbeeld voldoen. Al plak je die staart vast aan de kam met superlijm,

Een Serama is geen 'plaatje', het dier beweegt voortdurend de hele dag als het gezond en vitaal is. Door ze dieren langdurig te observeren ontstaat een beeld of hij/zij voldoet aan het ideaalbeeld.

Onder: als de haan kraait is z'n staart veel te laag (links), als hij bukt is z'n staart wel goed?

fixeer je de hele kip in bevroren toestand door er een wolk vloeibare stikstof overheen te spuiten, of train je elke dag 16 uur... die staart gaat niet stijl omhoog.

Hoe krijg je dan dat ideaalbeeld?

Ten eerste door heel lang de dieren te observeren, in het liefst allerlei verschillende omstandigheden. Sleep ze naar de keuken en zet ze op tafel of op het aanrecht en negeer ze. Zet ze buiten op het balkon of in de tuin en ga zelf iets doen. Neem ze mee als je op bezoek gaat, in een kattenkooitje passen er 8. Trek ze wanneer je maar wilt hun hok uit en neem ze mee als je ze in de gaten kunt houden. Ongeacht het tijdstip dus. Slepen, slepen, slepen is eigenlijk het toverwoordje. Ze wennen overal aan na verloop van tijd (paar weken).

Dan zie je welke dieren 'zelfhouding' hebben, door een goede constructie, een bijpassend temperament.

Ten tweede door goed te fokken. De dieren te kiezen als ouderdieren die aan dat ideaalbeeld voldoen op zoveel mogelijk momenten maar verlang niet teveel. Zeker niet van hennen.

Qua constructie: zorgen dat dat staartbotje die knik naar boven kan maken voor de eekhoornstaart. Dus niet fokken met dieren die horizontale staarten hebben, altijd en eeuwig en in iedere omstandigheid. Bij hennen kun je coulanter zijn vooral als ze jonger dan 1,5 jaar zijn. Zorgen dat de poten lang genoeg zijn t.o.v. de vleugels of de vleugels kort genoeg t.o.v. de poten. Poten moeten van gemiddelde lengte zijn, daar is wel wat bij voor te stellen. De keuze van de ouderdieren bepaalt hoe het nageslacht 'zich gedraagt' door de bouw, constructie en het temperament.

Een Serama met de juiste constructie kan door het ontbreken van spirit of temperament zich gewoon niet tonen zoals we dat willen zien. Dat zijn ijskonijnen die nergens van onder de indruk raken,

of hele bange diertjes die nergens aan gewend zijn, of nog erger: aan gewend kunnen raken. Een groot deel opvoeding dus. Dat kan overigens beginnen op elke willekeurige leeftijd.

Wil je het maximale uit je Serama's halen dan zoek je naar het mooiste evenwicht tussen constructie en temperament. Met opvoeding smeed je alles samen. Een foutje op het ene vlak kan gecompenseerd worden op het andere. Stel een Serama heeft wat lange vleugels en kan deze niet verticaal dragen, dan zal een opgewonden temperament dit goedmaken. Het diertje gaat op de tenen lopen, doet de borst naar voren, draait rondjes... die iets te lange vleugels vallen dan helemaal niet meer op. Niet in de zin dat het diertje daarop enorm teruggezet moet worden. Een Serama bestaat niet uit 'onderdelen' maar uit een geheel.

Leeftijd

Daarnaast speelt ook mee dat een Serama tijd nodig heeft om zich te ontwikkelen, zowel lichamelijk als psychisch (voor zover je daarover mag praten m.b.t. een kipje).

Hennen zijn pas optimaal als ze minstens 1,5 jaar oud zijn. Dan kunnen plat-zitsters ineens trotse hennen worden, hoog op de pootjes, met de vleugels verticaal en de staarten hoog en gespreid gedragen. Hanen zijn iets vlotter maar pas na 18 maanden zit die enorme ronde borst erop. Voor die tijd, 1e levensjaar, zijn het 'cockerels' oftewel jongetjes, en geen mannen.

De meisjes heten in hun eerste jaar 'pullets', ook nog grietjes dus.

Waar de gemiddelde tentoonstellingskip nog een kind of

Een volwassen Seramahan rechts ziet er heel anders uit dan een jonge hen van 5 maanden (onder witten).

jong volwassene is wanneer ze aan de schoonheidswedstrijd (alleen uiterlijk!) meedoen, is de Serama nog niet volgroeid. Niet in het koppie (opvoeding, ervaring) en niet fysiek.

Vandaar dat de pullets (meisjes) en cockerels (jongetjes) in aparte show klassen zitten en dus niet hoeven te wedijveren met hennen en hanen. In het Nederlands hebben we geen naam voor de meisjes en jongens, hier heet een kip ongeacht de leeftijd hen of haan. We zouden de pullets en cockerels ook 'jaarlingen' kunnen gaan noemen.

Een volwassen Seramahaan ziet er héél anders uit dan eentje van 4 maanden (links).

Leeftijd, show... ideaalbeeld?

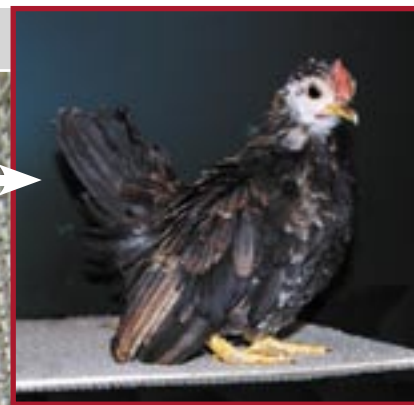
M.b.t de showtoekomst van de Serama's in Nederland zullen er ook twee klassen komen uiteraard. Omdat Serama's het hele jaar door gefokt (kunnen) worden, dit in tegenstelling tot de 'gewone' kippen, zullen er dan ook twee shows per jaar komen. Eentje tijdens het 'gewone' tentoonstellingsseizoen en eentje in de zomer. Dit is ook nodig omdat alle Serama's in Nederland die bij de Serama Club zijn aangesloten, gescoord zullen worden voor hun certificaat. Dat certificaat hoort bij de Serama en zal in de loop der jaren alle showresultaten weergeven. Het is een kwaliteitswaarborg voor hun eigenaren en zal na verloop een totaalbeeld geven van het diertje, van jaarling tot volwassene tot bejaarde. Het gaat ook gebruikt worden voor de foklijnen en stambomen. Zo ontstaat er een gecontroleerde fokkerij en weet je gelijk waar je moet zijn als je een specifieke eigenschap zoekt. Omdat Serama's net als honden en katten een naam hebben zal het mogelijk zijn de Super-vererfers te ontdekken. Exceptionele individuen dus. Lijnen van speciale hennen en hanen die het sterkste en beste vererven. Alleen bij een goede boekhouding kunnen deze diertjes ontdekt worden. Dat is niks anders als bij de fokkerij van andere huisdieren! Alleen voor kippen, uniek. Maar ja, een Serama is dan ook geen 'gewone' kip...

Ik heb niks 'goeds'

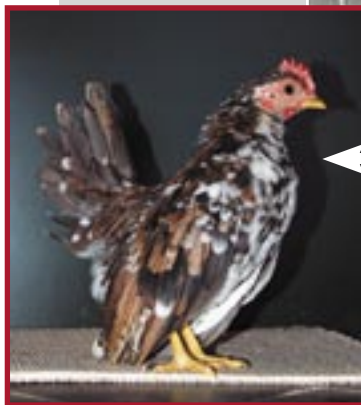
Het is schipperen geblazen op dit moment met de Serama's. Val niet over de kamvormen, let wel op de formaten bij de hanen die mogen niet te groot worden. Maar een Seramahaan van 4 of 5 jaar heeft nu eenmaal een grotere (grovere in kippentaal) kam dan een haantje van 1 jaar. Er zit Chabobloed in de Serama's en die hebben grote kammen, liefst niet gebruiken dus een Serama met een joekel van een Chabokam. Kruis altijd het beste met het beste wat je hebt. Ga niet compenseren door een scheve staart naar links te kruisen met een scheve staart naar rechts. En als je geen keuze hebt omdat er doodgewoon geen Serama's zijn? Dan fok je met wat je hebt want Serama's zijn ruwe diamanten. Het zijn vaten vol verrassende genen. Uit twee totaal niet aan het ideaalbeeld beantwoordende dieren kun je zomaar hele goede dieren fokken die wél een heel eind richting dat ideaalbeeld gaan. Daarom is het fokken met een ras in wording zo leuk. Je staat constant voor verrassingen, en je pikt eruit wat je aanstaat.

Dus wat is het?

Een Serama 'leer' je niet poseren. Een Serama heeft houding en karakter van zichzelf en dat geheel past wel of niet in het ideaalbeeld. Dat er een onderdeelje niet helemaal super is mag niet het hele diertje naar beneden halen. Zo werkt dat niet bij Serama's. Perfectie bereik je door geduld, er is nog een hele lange weg te gaan (100-150 jaar vergelijkbaar met de huidige rassen!). Perfectie bereik je niet door het afkraken van de weinige dieren die er zijn. Dat

Wat Serama's in Nederland. Ze zijn nog altijd niet volwassen. Met hun babyfoto erbij is de ontwikkeling te zien.

ontmoedigt fokkers, maar eerlijkheid is wel belangrijk. Probeer het beste wat er is te paren aan het beste ook al voldoet 'het beste' niet aan het ideaalbeeld.

Weinig keuze tenslotte!

Zijn er dan geen goede Serama's? Oh ja zeker wel! Bijna alle Serama's die in Nederland zijn, zijn het neusje van de zalm namelijk. Geboren uit het beste x het beste. Maar zoals er uit minder goede dieren hele goede geboren worden, kan het andersom natuurlijk ook!

Zoek niet naar foutjes maar naar goede kwaliteiten, die moeten beloond worden. Afstraffen bij de Serama's is er nog lang niet bij, over 150 jaar spreken we elkaar wat dat betreft wel weer!

Sigrid van Dort

BOYS

AND

GIRLS

Plaatjes & plaatjes

KLACK!

KLICK!

